

Arrest

nr. 263 053 van 27 oktober 2021
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. HELSEN
Pieter Reypenslei 25
2640 MORTSEL

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en
Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Roemeense nationaliteit te zijn, op 1 juli 2021 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 9 juni 2021 tot het opleggen van een inreisverbod (bijlage 13sexies).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 augustus 2021, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 september 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. VERHAERT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat J. HELSEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. DECORDIER, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 9 juni 2021 wordt aan verzoeker een bevel om het grondgebied te verlaten met de vasthouding met het oog op verwijdering afgegeven (bijlage 13septies).

1.2. Er wordt hem op dezelfde dag een inreisverbod van acht jaar opgelegd (bijlage 13sexies). Dit is de bestreden beslissing, die als volgt gemotiveerd is:

“(…)

INREISVERBOD

[...]

wordt een inreisverbod voor 8 jaar opgelegd voor het grondgebied van België.

De beslissing tot verwijdering van 09.06.2021 gaat gepaard met dit inreisverbod.(2)

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het inreisverbod wordt afgegeven in toepassing van het hierna vermelde artikel van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van volgende feiten: Overeenkomstig artikel 44nonles van de Wet 15/12/1980:

X Gaat de beslissing tot verwijdering gepaard met een inreisverbod omdat de burger van de Unie een ernstige bedreiging vormt voor de openbare orde of de nationale veiligheid.

hij heeft zich schuldig gemaakt aan valsheid in geschriften en gebruik particulieren, bendevoering - deelname, feiten waarvoor hij op 20.12.2018 werd veroordeeld door de correctionele rechtbank van Mechelen tot een definitieve gevangenisstraf van 3 jaar met onmiddellijke aanhouding.

Ingevolge de ernst van de door betrokkene gepleegde feiten (valsheid in informatica en gebruik ervan, valsheid in informatica en gebruik ervan, manipulatie van informaticagegevens om onrechtmatig economisch voordeel te verwerven, deel uitmaken van een vereniging opgericht om op personen of eigendommen wanbedrijven te plegen) concludeert de Administratie dat betrokkene momenteel een gevaar kan betekenen voor de rust van de burgers evenals voor de handhaving van de openbare orde. Met andere woorden, het gedrag van betrokkene betekent een reële, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de maatschappij.

Overwegende het winstgevend karakter van de misdadige activiteiten van betrokkene, bestaat er een ernstig, reëel en actueel risico op een nieuwe schending van de openbare orde;

De betrokkene verklaarde in zijn vragenlijst "hoorplicht ingevuld op 30.04.2021, in België te verblijven sinds 16.04.2021, uitgeleverd te zijn door Duitsland en in het bezit te zijn van zijn identiteitsdocumenten en te lijden aan hartproblemen, hoge bloeddruk en diabetes; Verklaringen welke niet aangetoond worden met medische attesten verder verklaarde hij geen duurzame relatie, ..familie en /of minderjarige kinderen in België te hebben en geen redenen te hebben om niet terug te keren naar Nederland alwaar hij een verblijfsvergunning heeft. Betrokkene werd op 27.03.2017 al eens gehoord door de migratieambtenaar en verklaarde ook toen een verblijfsrecht in Nederland te hebben. Het opgegeven adres in Nederland kon niet teruggevonden worden. Uit het gevangenisdossier van de betrokkene blijkt dat hij éénmaal bezoek heeft ontvangen van een vriend genaamd, I. C. In onze bestanden werden verschillende personen teruggevonden met deze identiteit. We kunnen dus niet met zekerheid bepalen over wie het hier gaat. Het loutere feit dat betrokkene banden heeft gecreëerd met België tijdens zijn verblijf valt niet onder de in artikel 8 van EVRM geboden bescherming. De 'gewone' sociale relaties worden door deze bepaling niet beschermd. Het administratief dossier van betrokkene bevat geen elementen die erop wijzen dat de betrokkene een familie- of gezinsleven in de betekenis van artikel 8 van het EVRM heeft. Betrokkene werd op 09.06.2021 gezien door de arts van de gevangenis te Antwerpen en blijkt dat na inzage van het medische dossier alsook de ondervraging en het onderzoek van de patiënt zelf er geen medische contra-Indicaties zijn voor een repatriëring. Verder is hij vrij van een besmettelijke ziekte en heeft geen symptomen covid-19. Betrokkene zal dan ook gerepatriëerd worden naar Roemenië en dient zich ter plaatse in regel te stellen om te kunnen terugkeren naar Nederland. Een schending van artikel 3 EVRM wordt dan ook niet aangenomen.

Gezien de maatschappelijke Impact van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt een actuele en werkelijke, en voldoende ernstige bedreiging voor de openbare orde te vormen.

Betrokkene heeft niet getwijfeld om op illegale wijze in België te verblijven en om de openbare orde zeer ernstig te verstoren. Gelet op al deze elementen, het belang van de immigratiecontrole, het handhaven van de openbare orde, de familiale en medische situatie van betrokkene, en het feit dat betrokkene een actuele en werkelijke, en voldoende ernstige bedreiging voor de openbare orde, is een inreisverbod 8 jaar proportioneel.

(...)"

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoeker voert een enig middel aan dat hij uiteenzet als volgt:

"4 Eerste en enige middel

Schending van de zorgvuldigheidsplicht, inbegrepen het hoorrecht als algemeen rechtsbeginsel

Schending van de materiële motiveringsplicht, alsook schending van de formele motiveringsplicht, zoals vastgelegd in de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen; de algemene rechtsbeginselen en beginselen van behoorlijk bestuur, namelijk de zorgvuldigheidsverplichting, de redelijkheid en proportionaliteit en de verplichting alle gegevens en stukken van het dossier in overweging te nemen.

Doordat de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie verzoeker nooit uitnodigde om gehoord te worden betreffende de vraag of verzoeker een gevaar voor de openbare orde uitmaakt;

Doordat de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie verwijst naar de vragenlijst hoorplicht, ingevuld door verzoeker op 30 april 2021.

Doordat deze vragenlijst slechts betrekking heeft op het nagaan of verzoeker familiebanden heeft in België, en zodoende na te gaan of Art.8 Evrm, dan wel Art.3 Evrm. niet wordt geschonden.

Doordat deze hoorplicht-vragenlijst op geen enkele wijze polst naar het gevaar dat verzoeker eventueel uitmaakt voor de openbare orde.

Terwijl het algemeen rechtsbeginsel, zoals beschreven door de raad van state in haar arrest van 30 maart 1999, n° 40/99 B.15.4, gepubliceerd op de site van de Raad van State, waarin zij het beginsel omschrijft als :

soient préalablement entendus ceux qu'elle concerne, même quand cette audition n'est pas expressement prévue, et ce en application d'un principe général de droit"

Vrij vertaald :

eenieder dient gehoord te worden betreffende een beslissing die hem of haar betreft; zelfs indien een hoorrecht niet expliciet voorzien is, en dit als toepassing van een algemeen rechtsbeginsel. "

Aangezien dit beginsel niet rechtstreeks is opgenomen in de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen dient verzoeker zich te baseren op de in de rechtspraak en rechtsleer ontwikkelde voorwaarden;

Dat er twee voorwaarden zijn vooraleer het hoorrecht toepasselijk is ("Le droit d'être entendu en matière d'asile et migration : perspectives belge et européenne", Janssens, S., Robert, P., RDE. 2013, 174, p 381) : de door de overheid genomen maatregel is een ernstige inbreuk en de maatregel is gebaseerd op een persoonlijke gedraging van de betrokkene.

*Dat in casu staat het onomstotelijk vast dat aan beide voorwaarden is voldaan :
De maatregel heeft een ingrijpend gevolg op de bewegingsvrijheid van verzoeker.*

Bovendien is het een beslissing die gebaseerd is op de persoonlijke gedraging van verzoeker en zijn persoonlijke situatie.

Dat zonder verdere motivering dan een loutere verwijzing naar het vonnis d.d. 20 december 2018 en de kopiëring van het beschikkend gedeelte, wordt aangenomen verzoeker een gevaar uitmaakt voor de openbare orde.

Dat bij arrest van de RVV d.d. 19 mei 2020 (arrest n° 235.914) beslissing van het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen tot intrekking van de vluchtelingenstatus om reden van nationale veiligheid, werd verbroken daar het Commissariaat-Generaal zich slechts baseerde op een analyse en inschatting van het OCAD;

Dat de RVV oordeelde dat het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen steeds op basis van een eigen individueel onderzoek moeten nagaan of er afdoende actuele concrete voldoende geobjectiveerde consistente en zwaarwichtige gegevens zijn die aantonen dat betrokkene een actueel en werkelijk gevaar vormt voor de nationale veiligheid.

Dat de RVV in haar arrest opmerkt dat het begrip "nationale veiligheid" zoals gebruikt in Art.55/3/1 §1 Vreemdelingenwet, niet gedefinieerd is in de wet en dus geïnterpreteerd moet worden in lijn met de rechtspraak van het Hof van Justitie, aangezien deze bepaling een omzetting is van Art.14, lid.4, A van de richtlijn 2011/95/EU.

Dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen hier uit afleidt dat Art.55/3/1 §1 Vreemdelingenwet, restrictief toegepast moeten worden en dat bovendien vereist is dat betrokkene een actueel en werkelijk gevaar is voor de nationale veiligheid.

Dat zulks moet blijken uit concrete, voldoende geobjectiveerde, consistente en zwaarwichtige gegevens.

Dat loutere vermoedens of verdenkingen onvoldoende zijn en niet als redelijke gronde kunnen worden beschouwd.

Dat zulke houding niet strookt met de zorgvuldigheidsplicht die rust op de overheid, laat staan dat het hoorrecht, eventueel onrechtstreeks, geëerbiedigd is geworden.

Dat alleszins de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie bij dit onderzoek het hoorrecht volledig heeft genegeerd;

Dat mocht de staatssecretaris verzoeker hebben uitgenodigd, dan had hij toelichting kunnen verschaffen;

Dat dit dossier bij uitstek een dossier is waarbij het hoorrecht een wezenlijk verschil had kunnen maken;

Dat het bovendien geen beslissing is die automatisch wordt getroffen louter door toedoen van de wet;

Dat de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie de mogelijkheid had moeten bieden om extra informatie te verschaffen, voor zover deze nog niet in het dossier verwerkt en neergelegd was;

Dat verzoeker nooit de mogelijkheid heeft gekregen om een antwoord te bieden; nooit werd haar verzocht om bijkomende bewijzen voor te brengen en a fortiori onderzocht Staatssecretaris voor Asiel en Migratie nooit de invloed van de beslissing op verzoeker, wat hij bij een uitnodiging of een gehoor wel had kunnen doen.

Dat het dan ook als een paal boven water staat dat het hoorrecht van verzoeker niet werd gehonoreerd en zij hun dossier dan ook niet terdege konden verdedigen.

Dat het hoorrecht immers inhoudt dat verzoeker ook over een redelijke tijdspanne dient te beschikken om zijn opmerkingen over te maken ("Le droit d'être entendu en matière d'asile et migration : perspectives belge et européenne", Janssens, S., Robert, P., RDE, 2013, 174, p 383); ook dit gebeurde in huidig dossier niet.

Dat bovendien de betrokkene expliciet dient te worden uitgenodigd om haar zienswijze uit de doeken te doen. ("Le droit d'être entendu en matière d'asile et migration : perspectives belge et européenne", Janssens, S., Robert, P., RDE. 2013, 174, p 381; OPDEBEEK I., "De hoorplicht", in Beginselen van behoorlijk bestuur, Brugge, Die Keure, 2006, p. 265). Dit is niet gebeurd.

Dat daarenboven geen enkele uitsluitingsgrond op verzoeker van toepassing is.

Dat de beslissing niet urgent was

Dat verzoeker perfect in de mogelijkheid is / was om gehoord worden; de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, was/is op de hoogte van zijn adres en verblijfplaats.

Dat de beslissing was evident was en een logisch gevolg van het toepassen van de wet;

Dat ze een diepgaande interpretatie van de situatie van verzoeker had moeten behelzen.

Dat er voor de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie geen enkel beletsel was om verzoeker te horen, noch was er een reden waarom het niet zou hoeven te gebeuren.

Dat bovendien een inbreuk op het hoorrecht een schending van een dermate essentieel recht vormt, dat dit de vernietiging van de beslissing kan schragen.

Dat de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie uiterst onzorgvuldig te werk is gegaan bij het treffen van de beslissing tot het beslissen van het inreisverbod van verzoeker.”

2.2.1. Wat de ingeroepen schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreft, dient te worden vastgesteld dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat de verzoekende partij er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht voldaan (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 164.298).

Het redelijkheidsbeginsel laat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) niet toe het oordeel van het bestuur over te doen, maar enkel om het onwettig te bevinden indien het tegen alle redelijkheid ingaat (RvS 17 december 2003, nr. 126.520).

Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat de overheid zich op afdoende wijze dient te informeren over alle relevante elementen om met kennis van zaken een beslissing te kunnen nemen (RvS 11 juni 2002, nr. 107.624).

2.2.2. In zijn middel betoogt verzoeker concreet dat in de vragenlijst, in het kader van het recht om gehoord te worden, hem afgegeven op 30 april 2021, geen vragen werden gesteld naar het vermeende gevaar voor de openbare orde. Hij verwijst onder meer naar rechtspraak van de Raad met betrekking tot het risico voor de nationale veiligheid in het kader van een asielprocedure en de toepassing van artikel 55/3/1, §1, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). *In concreto* betoogt hij dat, indien hij was gehoord, hij toelichting had kunnen verschaffen en bijkomende bewijzen met betrekking tot het risico op schending van de openbare orde had kunnen voorleggen.

De Raad merkt vooreerst op dat verzoeker de motieven, waarop de bestreden beslissing in hoofdorde is genomen, niet betwist. De bestreden beslissing is genomen op grond van artikel 44*nonies*, §1, van de vreemdelingenwet, dat bepaalt dat aan een burger van de Unie een inreisverbod van maximaal vijf jaar kan worden opgelegd om redenen van openbare orde, nationale veiligheid of volksgezondheid. Deze beoordeling steunt op de volgende determinerende overwegingen:

“hij heeft zich schuldig gemaakt aan valsheid in geschriften en gebruik particulieren, bendeforming - deelname, feiten waarvoor hij op 20.12.2018 werd veroordeeld door de correctionele rechtbank van Mechelen tot een definitieve gevangenisstraf van 3 jaar met onmiddellijke aanhouding. Ingevolge de ernst van de door betrokkene gepleegde feiten (valsheid in informatica en gebruik ervan, valsheid in informatica en gebruik ervan, manipulatie van informaticagegevens om onrechtmatig economisch voordeel te verwerven, deel uitmaken van een vereniging opgericht om op personen of eigendommen wanbedrijven te plegen) concludeert de Administratie dat betrokkene momenteel een gevaar kan betekenen voor de rust van de burgers evenals voor de handhaving van de openbare orde. Met andere woorden, het gedrag van betrokkene betekent een reële, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de maatschappij. Overwegende het winstgevend karakter van de misdadige activiteiten van betrokkene, bestaat er een ernstig, reëel en actueel risico op een nieuwe schending van de openbare orde;”

Nergens in zijn middel betwist verzoeker deze motivering *in concreto*. Verzoeker kent de motieven van de bestreden beslissing en beschikt met het huidige beroep over de mogelijkheid om deze motieven te weerleggen, hetgeen hij nalaat.

Daarnaast merkt de Raad op dat een eventuele schending van de rechten van de verdediging, in het bijzonder het recht om te worden gehoord, pas tot nietigverklaring van het na afloop van de administratieve procedure genomen besluit leidt, wanneer deze procedure zonder deze onregelmatigheid een andere afloop had kunnen hebben (HvJ 10 september 2013, C-383/13 PPU, M.G. e.a., ro. 38 met verwijzing naar de arresten van 14 februari 1990, *Frankrijk/Commissie*, C 301/87, Jurispr. blz. I 307, punt 31; 5 oktober 2000, *Duitsland/Commissie*, C 288/96, Jurispr. blz. I 8237, punt 101; 1 oktober 2009, *Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware/Raad*, C 141/08 P, Jurispr. blz. I 9147, punt 94, en 6 september 2012, *Storck/BHIM*, C 96/11 P, punt 80).

Verzoeker vulde op 30 april 2021 een vragenlijst "*hoorplicht*" in. Daarnaast verwijst de bestreden beslissing ook naar het feit dat verzoeker door een Nederlandse migratieambtenaar werd gehoord op 27 maart 2017. Bovendien waren de feiten die aanleiding geven tot het inreisverbod om redenen van openbare orde het voorwerp van een tegensprekelijke procedure die aanleiding heeft gegeven tot verzoekers veroordeling door de correctionele rechtbank van Mechelen op 20 december 2018. Verzoeker beperkt zich tot vage beweringen omtrent de toelichting die hij nog had willen verschaffen met betrekking tot het risico voor de openbare orde. De vage en vrijblijvende verklaring dat verzoeker "*extra informatie*" had kunnen verschaffen en zijn "*zienswijze uit de doeken kunnen doen*" bevat geen enkel concreet element dat van invloed had kunnen zijn op de totstandkoming van de bestreden beslissing. Verzoeker maakt dan ook geen schending van het hoorrecht aannemelijk.

Verzoeker zet in het middel niet uiteen hoe zijn grieven eveneens kunnen wijzen op een schending van de overige rechtsregels.

Het middel is, voor zover ontvankelijk, niet gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig oktober tweeduizend eenentwintig door:

dhr. C. VERHAERT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

C. VERHAERT